

KIYAMET GÜNÜNDE ŞEFAAT EDİCİLER

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemînç Hamden kesîran tayyiben müberaken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmâin ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü;

Fe-kâle rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

أَوَّلُ مَنْ يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ
الشُّهَدَاءُ.

Evvelü men yeşfe'u yevme'l-kıyâmeti'l-enbiyâü sümme'l-'ulemâü sümme's-şühedâü.

Sadaka resûlüllâhi fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Efendimiz sallallahu aleyhi vessellem, Ebû's-Şeyh ve Hatîb El-Bağdâdî ve Deylemî'nin Osman radıyallahu anh dan rivayet ettiğine göre buyurmuş ki;

Evvelü men yeşfe’u yevme’l-kıyâmeti’l-enbiyâü. Kıyamet gününde ilk önce şefaath edecek olanlar.

El-enbiyâü. Peygamberlerdir.

Sümme’l-‘ulemâü. Sonra ulemâü dindir. Ülemâü âbidîn, hulefâ-i vasilin, ilmiyle amil olan mübarek âlimlerdir.

Sümme’ş-şühedâü. Ondan sonra Cenâb-ı Hakk’ın yolunda yapılan savaşlarda can feda etmiş olan şehitlerdir. Biliyorsunuz ki şefaath demek?

Birisini kurtulması için, işinin oluvermesi için, aracı olmak, ricacı olmak. İş bitirecek kimseye rica etmek manasına geliyor. Dünyevi işlerde de olur. Birisi falanca insana bir şey yapacak ama tereddüt ediyor, yapmıyor vs. filan. Ötekisi onun tanıdığı bir kimseye diyor ki; bu adam beni tanımıyor vs. filan. Sen bir rica ediver. O da gidiyor. Ben bu adamı tanırım. Buna bu iyiliği yap. Bu işin ehlidir. Bu işi iyi yapar. İşte böyle bir aracı, ricacı olmaya şefaath deniliyor. Ahirette Cenâb-ı Mevlâyâ bazı kullarım affedilmesi için rica etmeye, niyaz etmeye de şefaath deniliyor. Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz bu şefaath

edeceklerin başında geliyor. Hatta hadîs-i şerîfte buyurmuş ki;

Şeffati li ehlil kebâiri min ümmeti. Ben ümmetimin büyük günahlarına işlemiş olanlarına şefaathedeceğim. Onlara da şefaathim olacak. Yani imanlı olduğu için, Resûlullah'a muhabbeti olduğu için, mümin olduğu için. Ya Rabbi! Bunu af ediver diye Peygambere efendimiz şefaathedecek. Şefaathedene şafi' derler. Sonundaki harf ayın veyahut şefî' derler. Şefaathetabi makam tarafından ya kabul edilir ya da itibar olunmaz, kabul olunmaz. Sen karışma bu işe. Ben ona ne yapacaksam yapacağım. Sen hatırını ortaya koyma denilir.

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem.

Eş-şefî'u'l-müşeffa'u.

Şefaathetmakbul olan şefaathetçidir. Reddedilmeyen, şefaathet ricası kırılmayan şefaathetçidir Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz. İsimlerinden sıfatlarından birisi şefî'dir. Ama nasıl?

Eş-şefî'u'l-müşeffa'u. Şefaathet makbul olan, reddedilmeyen şefaathetçi demek.

Peygamberlerin şefaathet hakları vardır. Peygamber efendimiz, Cenâb-ı Hakk dua et,

senin duanı kabul edeceğim demiş. *Allahüm-mağfir li-ümme-tî. Allahüm-mağfir li-ümme-tî* demiş iki defa. Dünyada ümmetinin mağfiret olması için. Üçüncüyü tutmuş, ahirette şefaati için kullanacağını buyurmuş.

Şefaati ahirette, müteaddit yerlerde, kademe kademe, sıra sıra insanların başına gelecek olaylara göre, müteaddit yerlerde olacak şefaati. Mesela millet mahkeme-i kübra'yı, Arasat meydanında beklerken, terlere batmışken, tepesi kaynıyorken, mahkemeyi kübra başlasa da, herkesin yeri belli olsa diye Peygamberlere gittikleri sırada. Peygamber efendimize gelecekler. O Cenâb-ı Mevlâyâ; Ya Rabbi! Başlayıversin bu mahkeme. Ehli cennet gecikmesin cennete gitmekte diye. Böyle ilk şefaati oradan olacak. Sonra çeşitli yerlerde, bütün peygamberlerin korktuğu, çekindiği, durduğu noktalarda da peygamber efendimiz öne geçip şefaati edecek. İşlerinin ilerlemesini, olumlu gelişmesini niyaz edecek Cenâb-ı Haktan. O da şefaatinin kabul edecek efendimizin diye hadîs-i şerîfler var.

Her peygamberin de kendi ümmeti hakkında şefaati olacak. Kendisine tabi olan, yar-

dım eden, destek olan, kendi vazifesinin yapılmasında, Allah'ın dinini yayılmasında hizmeti geçenlere, elbet şefaati olacak.

Şefa'at edenlerin başında Peygamber efendimiz geliyor. Bütün peygamberler şefa'at edecekler. Şefa'at hakları var. Sonra âlimler şefa'at edecek. Tabi hadîs-i şerifte, âyet-i kerîme de âlim denildiği zaman, Allah'ı bilen, Allah'a güzel kulluğu bilen, Allah'ın sevdiği şekilde Allah'a güzel ibadet eden âlim kastediliyor. Yoksa bilgi yığınlarını kafasına tıkmış, doldurmuş, bilgili insan manasına gelmiyor. Hatta öyleleri makbul olmuyor. Yani bilgisi var ama uygulamıyor. Makbul olmuyor. Hatta cuma suresinde böyle âlimlerin sırtına kitap yükletilmiş merkeplere benzetildiğini görüyoruz.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ
﴿٥﴾...الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا

Meselüllezîne hummilü't-tevrâte sümme lem yahmilûhâ ke-meseli'l-himâri yahmilü esfâran. (62/Cum'a 5)

Tevrat kendilerine indirildiği, gönderildiği halde, o Tevrat'ın Allah'ın emirlerinin uygulamasını yapmayanlar, emre uymayanlar, bilgi

geldiği halde, bilgiyi uymayanlar, sırtına kitaplar yükletilmiş merkeplere benzer. Himâra benzer diye geçiyor. İlmini kullanmayana vebal çok. İlmiyle amel olmayana vebal çok. Hepsi helâk olacak. Yani bilgi yetmeyecek. Müftü olmuş, diyanet başkanı olmuş, meşhur olmuş, yazar olmuş, çok kitaplar yazmış. İlmini uygulamamışsa o ilmi ona vebal olacak.

El-‘ilmü bi-lâ amelin vebâlün. İlmi uygulamazsa insan, o uygulanmayan ilim ona ahirete vebal olacak. Sen bunu biliyordun da niye uygulamadın? Yapmadın kendin? Denilecek. Halka nasihat edip, vaaz verip, telkin verip, halkı doğru yola çevirip de kendisi doğru yolda yürümeyen âlimleri de Peygamber efendimiz muma benzetiyor. Mum. Yanan muma benzetiyor. Mum yanar etrafı aydınlatır ama kendisini yakar tüketir. İlmini uygulamayan âlim kendisini yakıp tüketen muma benziyor. Tabi çok güzel bir benzetme. Âlim deyince, peygamber efendimizin, Kur’an-ı Kerîm’in bahsettiği âlim deyince, dindar insan akla geliyor. Dindar olmayan âlim değil.

Neden?

Allah’ın emirlerini tutmuyor. Cahil adam. Akı olsaydı Allah’ın emrini tutardı. Allah’a asi

geliyor. Demek ki âlim değil. Bir kere o siliniyor.

Şu kadar fizik bilirim, bu kadar kimya bilirim, matematikte bir taneyim, kendi fenimde, kendi bilgi dalımda uluslararası şöhret kazanmışım, şu kadar madalya almışım. Allah indinde seni kurtarmaz bunlar. Çünkü Allah bildiğini uygulayan âlimi seviyor, mümin insanı seviyor. Sen bunları yapmadın, senin kıymetin yok.

Nobel mükâfatı aldın. Bunların hepsi dünyada kalacak. Mirasçılara kalacak. Kitaplarda kalacak. Ahirette Cenâb-ı Hak insanı ameliyle değerlendirecek. İlmini uygulamayan âlimleri helâk edecek. Hatta uygulama bile şarta bağlı. İlmini uygularken, ibadet ve taat ederken, ihlâslı olmak şartı da var. İhlâslı olmadığı zamanda, başka maksatla yaptığı zaman da kıymeti olmuyor. Ya şimdi beldenin müftüsü olmuşum, hacca gitmesem, bu halk bana ne der yav. Yani en iyisi kalkayım bir hacca gideyim. Olmadı. Sen bu halkın dilinden kurtulmak için hacca gidiyorsun. Senin haccın güzel bir temele dayanmıyor. İyi niyete, ihlâsa dayanmıyor. Şimdi bu kadar mağazamız var, şu kadar zenginiz. Şimdi öteki zengin de kendi adına bir

camii yaptırdı. Ben yaptırmısam ondan aşığı kalırım, ayıp olur ya, ben de bir camii yaptırayım. Çünkü herkes de ya öteki zengin camii yaptı. Sen nerelerdesin diyor, ayıp oluyor, bir camii de ben yaptırayım da, hatta onunkinden biraz kubbesi yüksek olsun, çapı büyük olsun, bahçesi geniş olsun. Ha sen nefsanî bir yarış içindesin. Senin amelin ihlâslı değil. Güzel bir şeyi yapmak yetmiyor. Kafası, zihniyeti, niyeti güzel olmalı o işe yaparken. Niyeti bozuk olunca, riyakârca olunca, ihlâssız olunca yine kabul etmiyor Allah. Âlim, ilmini uygulayan tatlı insandır. Ârif insandır, evliyâdır. Yani diyelim ki, burada önce peygamberler şefaât edecek.

Sümme'l-'ulemâü. Sonra evliyâ şefaât edecek. Çünkü evliyâ, Allah'ın dostları demek. Allah'ın dostu nasıl olur insan?

Allah'ın sevdiği amelleri yaparak. Sevmediği amellerden kaçınarak olur. Ama bu adam diploması yok. Çobanlık yapıyor dağda. İyi ama Allah'a güzel kulluk yapmayı bilmiş ya, işte o âlim. Havada uçuyor. Mekke de namaz kılıyor. Sonra geri geliyor.

Var mı senin diplomalıların bir tanesinde böyle bir şey?

Yok. Onun için diploma meselesi değil. İrfan meselesi. İrfan sahibi ise ârifse, oduncu da olsa evliyâ olmuşsa âlimdir. Onlar da şefaate edecek.

Sümme's-şühedâü. Ondan sonra da Allah yolunda yapılmış olan mücadelerde, savaşlarda katılmış, Allah rızası için cihat etmiş, ondan sonra da canını vermiş, canından olmuş, dönmemiş. Şimdi takvimde okudum. Oğluna nasihat ediyor. Şu nasihate bak. Diyor ki; Bilecik istasyonunda, oğlunu trene bindiriyor, harbe gönderiyor baba.

Diyor ki; Hüseyin. Aslan oğlum benim. Dayın Şıpka da, babam Dökme de, abilerin sekiz ay evvel Çanakkale de şehit düştüler. Bak son yongam sensin. Minareden ezan sesi kesilecekse, camilerin kandilleri sönecekse, sütüm sana haram olsun. Tabi anneymiş bu, sütüm sana haram olsun diye anne söylüyor. Bunu babası da şehit oldu ya. Babası da Dökme de şehit oldu. Dökme neresi bilmiyorum.

Anası diyor ki; sütüm sana haram olsun. Düşman gelecek de, bu camiler, minareler yıkılacak, kandiller sönecekse, sütüm sana haram olsun. Öl de köye dönme. Düşmanı sokma. Yolun Şıpka'ya uğrarsa, dayının ruhuna bir de

benim için Fâtiha okumayı unutma. Kardeşi kendisinin yani. Haydi oğlum. Allah yolunu açık etsin. Ya gazi ol ya şehit. Böyle demiş. Anne böyle demiş. E kolay değil bu sözü söylemek. Evladım bir çaresini bul, askerden kaç, savaşa gitme. Sen bana lazımsın. Baban da öldü zaten. Başka insan mı yok şehit olacak filan diyebilirdi. Ama öyle demiyor. Aman evladım diyor. Dinini koru diyor. Amma biz dinimizi koruyamadık. Hristiyanlar birleşti birleşti, ikinci cihan harbinde birbirlerinin tepelerine yağmur gibi bomba yağdıranlar, ittifak eylediler. Hollanda kendisine saldıran Almanya ile birlik kurdu. İngiltere Almanya ile dost oldu. Fransa Almanya ile barıştı. Avrupa Birliğini, Katolik Birliğini kurdular. Zaten daha önceden, dünyanın her yerinde, siyasete hâkim olmadan da, halka hâkim idiler bu teşkilatlar, kiliseler, ahaliyi elinde tutuyorlardı, kralları indiriyorlardı tahttan, kralları yalvarıyorlardı kendilerine.

Papalığın da bir devleti var. Bütün devletlerin de Vatikan da büyükelçiliği var. Saydırıyor kendisini. Türkiye de büyükelçi göndermiş. Sonra bilmem Fetullah Gülen de papayı ziyaret etmiş. Büyükelçinin arabasına binmiş.

Papa hazretleri bilmem ne, bilmem ne. Bir laf söylemiş ki, akıl almaz. Bu kadar onlar birlik beraberlik yapmışlar. Biz kendi memleketimizde adı Ali, Veli, Hasan, Hüseyin, Ahmet, Mehmet bilmem. Bakıyorsun din gerilesin diye tedbir almakta. Okullar kapatılıyor, Kur'an kursları kapatılıyor. Ondan sonra sakallı insan kışlalara ziyarete alınmıyor. Ziyaret günü askeri binalara sokulmuyor. Başörtülüler sınıfın en çalışkanı olduğu halde uzaklaştırılıyor, cezalandırılıyor. Bu korkunç bir olay, çok korkunç bir olay. Şimdi yeni milenyuma girdik diyorlar. Milenyum bin demek. Milyona da bin tane bin olduğu için milyon demişler. Milenyum da üçüncü bin demek. İki bin yılıyla beraber 1900 lü yıllar bitti. Hz İsa tarihine göre aleyhisselam. Hristiyanların bininci yıl bitti. İkinci bininci yıl da bitti. Üçüncü bin yıl ilk yılındayız. Yeni milenyum diyorlar. Yeni bin yıla girdik. Yüzyıla asır diyoruz. Bunlar bin yıla milenyum diyorlar. Ama bu milenyum yani üçüncü milenyum da bütün dünyaya Hristiyanlar hâkim olacak. Herkesi Hristiyan edeceğiz diye bir fikrin adı aynı zamanda. Millenyum. Kaş göz kıpırdıyor. Ne demek?

Hani var ya, o binde artık bütün dünyaya hâkim olacağız da herkesi benzeteceğiz ya, o milenyum. Kaş göz kıpır kıpır, işaret, doğrudan doğruya sadece bin demek değil. Hristiyanların dünyaya hâkim olacağı bin diye heveslendikleri bin. Biz de onun için diyoruz ki, bundan sonraki yıl, bu yıl tevhid yılıdır. Bundan sonraki bin yılda bütün dünyaya İslam'ın hâkim olacağı yıldır. Bizim dediğimiz olacak. Muhakkak olacak. Ne mutlu o olacak şeye yardımcı olanlara. Sonunda ne Hristiyanlık kalacak. Ne Yahudilik kalacak. Ne Budizm kalacak. Ne put kalacak. Hz. İsa bile Peygamber efendimizin şeriatına uyacak. Haçı kıracak. Domuzu öldürecek. Hadîsler de kesin.

Roma bile, *Lâ ilâhe illallah* ile tesbih ile feth olunacak sonunda. Biz galip olacağız ama buna yardımcı olanlara, bu sevabı kazananlara ne mutlu. Şimdi imtihan zamanı. Şimdi salihin halisin, hakiki iyi niyetlinin belli olacağı zaman. Buna yardımcı olan, malıyla, canıyla kazanacak. Onların tarafına geçen, onları destekleyen, Türkiye de, başka ülkelerde onlar için uşaklık yapan, onların yayılmasına çalışan, onlar mahvolacak. Hem Türkiye de, hem bura-

larda, hem Avrupa da, hem Amerika da Müslüman evlatları Hristiyan yapmak için çok çalışmaları var. İzmir de çalışmaları işçi partisinin, Doğu Perinçek'in partisinin Aydınlik dergisi anlatıyor. Ne kadar insanı Hristiyan yaptıklarını. Hayret edilecek bir şey. Vay vay vay Doğu Perinçek'in aydınlık dergisi anlatıyor bunları. Uzun uzun anlatmış. Arkadaşımız da bilgisayarından internetten çekmiş, bana getirdi yazılı olarak. Aydınlik bize gelmiyor ama aydınlığın yazıları internete giriyor, oradan alıyoruz. Adamını göndermiş. Orada dönen dolapları bir iki mantıka, aykırı yerde itiraz etti diye, sen bundan sonra toplantıya gelme demişler ona. Onları anlatıyor. Ama ne kadar kişinin Hristiyan olduğunu da anlatıyor. İzmir de. O İzmir'deki yere gitmiş. Daha Almanya da ne kadar insan Hristiyan oldu. Çünkü kimisi de para ile kimisi de başka şeyle bastırıyorlar. Bir de bana bizim kardeşlerimizden bir tanesi sormuş:

“Çocuğumu Katolik kolejinde göndereyim mi?” Olmaz ya...

“Oradaki eğitim daha güzel!”

Eğitim daha güzel ama senin küçücük çocuğun allâme-i cihan değil ki oradaki sözlere kanar, aldanır, gerçekleri öğrenemez.

Şimdi bizim Müslümanların açtığı bir internet sayfasına bir Hristiyan yazı göndermiş; ona cevap vereceğiz inşallah. Onu basalım da internette ona cevap yazalım; cevapsız kalmaz o. Bizim sitelerimize giriyorlar. Mesela tasavvuf sayfası; biz kendimiz Müslümanlar olarak yapıyoruz. O giriyor, orada inkâr ediyor; “Şu şöyle, bu böyle. Yalan, yanlış” bilmem ne, bir sürü laf söylüyor. Ama o işi; “Bilmeyen belki kanar.” diye yapıyor, saldırıyor. Oraya bile gelmiş, evimizin içine bile girmiş. Zaten hepimizin evinde televizyon var mı?Tamam, var, girdi çünkü. Televizyonda kaç tane Hristiyan kanalı var, sabahları vaaz yapıyor, vaazlardan ayrı da başka zamanlarda Hristiyanlığı övecek, Müslümanlığı kötüleyecek, kendi işini ilerletecek, halkı kendisine çekecek çalışmalar yapıyor.

Çocuğun başını severken papanın resmini çekiyor. Öbür tarafta Sırp’ın Müslümanı öldürdüğü zaman, topluca mezara gömdüğü zamanın resmini çekmiyor.Nedir bu?

Kanal elinde, istediği şeyi gösteriyor, istediği şeyi saklıyor; bilmeyen de aldanıyor.

Allahu Teâlâ hazretleri uyanıklık nasip etsin, gayret nasip etsin. Güzel çalışıp da bu fırsatta, bu imtihanda Cenâb-ı Hakk'ın rızasını kazanmayı cümlemize nasip etsin.

a. Müslüman'ın Şükür ve Sabır Bağlamında Hamdi

*Evvelü men yüd'a ilel cenneti yevmel kı-
yameh elhammadûn. Ellezîne yahmedûnallahi
alel serrâi ve'd-darrâ'*

Bu hadîs-i şerîf, kaynaklarda İbn Abbâs *radıyallahu anhümâ*'dan rivayet olunmuş kaynaklarda.

Efendimiz müjdeliyor ki, bildiriyor ki;

“Kıyamet gününde cennete ilk çağrılacak olanlar; ‘Buyurun, cennete girin.’ diye ilk çağrılacak olanlar hamd edicilerdir, Cenâb-ı Hakk’a hamd edicilerdir.”

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ

Ellezîne yünfikûne fi's-serrâi ve'd-darrâi. “Sevinçli zamanlarında da Allah’a

hamd eden, zarara uğradıkları meşakkatli, sıkıntılı zamanlarında da Allah’a hamd edenlerdir.”

“Çok şükür verdiğin nimetlere yâ Rabbi!”

Bak işte senin işin bozulmuş, şöyle olmuş, böyle olmuş, şu dert, bu dert... Elhamdûlillah...

Nimete şükredilir de Müslüman kötü bir durumda da yine hamd eder.

Hamd ne demek?

“Övgü Allah’adır, her işi övülmeye layıktır.”

Eh, öyle takdir eylemiş.

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn.

Hamd edenler... Cennete ilk önce onlar girecek.

Onun için Cenâb-ı Hakk bizi *hammâd-lar*’an eylesin.

Hammad ne demek?

“Hamdi çok yapanlar” demek.

Hâmid olursa, -bazen isim Hâmid olur- “hamd eden” demek.

Hammad olursa “çok çok çok hamd eden, hamdi meslek edinmiş olan” demek, “artık işi

gücü hamd olmuş” demek. Allah bizi *hammad-lar*’dan eylesin.

b. İslam’da Musâfaha

Üçüncü hadîs-i şerîf:

أَوَّلُ مَنْ عَانَقَ إِبْرَاهِيمَ، وَكَانَ قَبْلَ السُّجُودِ يَسْجُدُ
هَذَا لِهَذَا وَهَذَا لِهَذَا فَجَاءَ الْإِسْلَامُ بِالْمُصَافَحَةِ

Evvelü men âneka İbrâhîmü ve kâne kable’s-sücûdi yescüdü hâzâ li hâzâ ve hâzâ li hâzâ fe-cee’l-İslâmü bi’l-musâfehah.

İlk defa kardeşini kucaklayıp da selamlaşan, muânaka yapan, boynuna sarılarak selamlama âdetini ilk yapan İbrahim *aleyhisselam*’dır. Ondan evvel birisi ötekisiyle karşılaştığı zaman, o ona secde ederdi, o ona secde ederdi; hürmeti öyle gösterirlerdi.

İbrahim *aleyhisselam* o secdeyi uygun görmemiş. İşte “canım kardeşim” diye boynuna sarılmayı ilk defa o yapmış.

Fe-ceale İslâmü bi’l-musâfahah. “İslâm da musâfahayı getirmiş.”

“es-Selâmü aleyküm ve rahmetullah, nasılsın kardeşim?”

El sıkışma, musâfaha.

Ama böyle değil de böyle. Parmaklar aşağı doğru değil, yukarı doğru. Böyle tutuluyor İslâm'da. İki elle tutuluyor. Böyle değil, böyle oluyor.

İslâm'da kadınlarla musâfaha yok, Peygamber Efendimiz musâfaha etmemiş. Onun için kadınlarla musâfaha edilmiyor.

“İslâm musâfahayı getirmiştir.” diyor.

Tabi İslâm, selâmı da getirmiştir. *Es-Selâmü aleyküm ve rahmetullah*, selamlaşmanın en güzeli. En güzel temenni, en güzel dilek, en güzel istek; onun dünya ve âhirette selamette olması, cennete girmesi, darü's-selâm olan cennete girmesi.

Allahu Teâlâ hazretleri her davranışımızı da İslâm'a uygun yapmaya bizi muvaffak eylesin, İslâmî âdeti uygulamayı, İslâmî olmayan âdetleri bırakmayı nasip eylesin.

El-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

